

medlemmer af det gensidige forsikringsselskab og samtidig fysiske personer.

Hvis et gensidigt skadesforsikringsselskab ikke overholder alle betingelser i stk. 4 og 6 samtidig, er kravet til minimumskapital de i § 125, stk. 1, nr. 6-7, og stk. 4, nævnte.

Til nr. 11

Forslaget sikrer, at et forsikringsselskab eller en tværgående pensionskasse ikke foretager dobbelt fradrag efter stk. 1, nr. 5, ved opgørelsen af kernekapitalen. Forslagets 1. pkt. sikrer, at kernekapitalen i et datterforsikringsselskab eller i en associeret forsikringsvirksomhed efter stk. 1, nr. 5, litra a, opgøres før reduktion af direkte og indirekte ejede aktiver efter § 130, stk. 2, nr. 3, hvis disse aktiver allerede er omfattet af § 130, stk. 2, nr. 3, ved opgørelsen af moderselskabets basiskapital. Dette vil eksempelvis være tilfældet, hvis forsikringsselskabet eller den tværgående pensionskasse ejer et datterforsikringsselskab eller en associeret forsikringsvirksomhed, hvor moderselskabet indirekte ejer datterforsikringsselskabet eller den associerede forsikringsvirksomheds direkte ejede aktiver. Bestemmelsen sikrer derfor, at et moderselskab ikke skal foretage fradrag som følge af direkte og indirekte ejede aktiver to gange ved opgørelsen af kernekapitalen, idet datterforsikringsselskabet og den associerede datterforsikringsvirksomheds kernekapital i dette tilfælde opgøres før reduktion som følge af direkte og indirekte ejede aktiver.

Til nr. 12

Der er alene tale om redaktionelle ændringer.

Til nr. 13

Bestemmelsen skal forstås i overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser. Der henvises derfor til bemærkningerne til nr. 11.

Til nr. 14

Der er alene tale om en redaktionel ændring.

Til nr. 15

Det foreslås, at der kan foretages fradrag i restrisiko, hvis tredjemand hæfter for en del af

restrisiko. En sådan hæftelse kan eksempelvis opstå, hvis forhandleren har forpligtet sig til at købe aktivet tilbage til en fast pris. I disse tilfælde vil pengeinstituttet have en kreditrisiko på tredjemand og ikke en risiko på den leasede genstand. Omfattet heraf er den situation, hvor forhandleren har forpligtet sig til at købe aktivet tilbage i tilfælde af, at forhandleren kan finde en anden køber.

Forhandlerens pligt til at finde en køber er ikke i sig selv nok til at give fradrag efter stk. 2. Fradraget kan kun gives, hvis forhandleren hæfter for risikoen. Forhandleren skal således have suppleret sin anvisningspligt med en pligt til selv at købe aktivet, hvis forhandleren ikke kan finde en køber.

Til nr. 16

Der er alene tale om en redaktionel ændring.

Til nr. 17

Ændringen er af redaktionel karakter for at anvende samme sprogbrug som i stk. 2.

Til nr. 18 og 19

Der er alene tale om redaktionelle ændringer.

Til nr. 20

Forslaget er en videreførelse af den gældende lov om forsikringsvirksomhed. I forbindelse med implementering af et EF-direktiv på det finansielle område (livsforsikringsdirektivet) skal der foretages ændringer i bestemmelsen. Disse ændringer skal vedtages senest den 20. september 2003 med virkning fra den 1. januar 2004.

For mere grundigt at overveje bestemmelsens grænser, og hvilke elementer i basiskapitalen der kan indgå i solvenskravet, gennemføres de efter EF-direktivet nødvendige ændringer ikke med dette lovforslag, og derfor foreslås den hidtidige regel opretholdt for nærværende.

Den øvrige del af bemærkningerne til bestemmelsen opretholdes.

Til nr. 21

Der er alene tale om en ajourføring af retstilstanden, da Finanstilsynet ikke godkender vedtægternes indhold.